

ABSTRAKT

Předkládaná práce prezentuje komplexní analýzu výukového cíle muzejní edukace v kontextu spolupráce školy a muzea z pozice humanistického pojetí vzdělávání. Téma a pojetí práce vycházejí z předpokladu, že výukový cíl je významným prvkem při plánování a realizaci výuky a jedním z prostředků rozvoje funkční spolupráce obou jmenovaných institucí.

Teoretická část práce se zabývá výukovým cílem v návaznosti na vymezení muzejní edukace. Stěžejní je nejen základní ukotvení pojmu výukový cíl, ale také analýza obsahového pojetí cílů muzejní edukace, analýza práce muzejního pedagoga s cíli a ukotvení cíle ve vztahu k ostatním komponentám procesu muzejní edukace. Akcentována je také problematika autoevaluace vzdělávacích výsledků. V neposlední řadě se práce v teoretické rovině dotýká tématu spolupráce školy a muzea z historické perspektivy i z perspektivy rámcových vzdělávacích programů jako systémových předpokladů spolupráce.

Empirická část se zaměřuje na kvalitativní výzkum, jenž se v první fázi prostřednictvím rozhovorů s učiteli zabývá reflexí výukových cílů muzejní edukace z hlediska očekávání učitelů základních škol, kteří se svými žáky navštěvují vzdělávací programy v muzeu. V druhé fázi výzkum na pomezí případové studie a akčního výzkumu analyzuje výukové cíle konkrétního edukačního programu a na základě zjištěných očekávání učitelů navrhuje inovativní doporučení příslušného edukačního programu. Výsledky první fáze výzkumu například ukazují, že významnou roli v očekávání učitelů hrají nejen cíle směřující k rozvoji kognitivní domény žákovy osobnosti, ale především cíle spojené s rozvojem žákových postojů a hodnot, nebo prožitků, s kterým žáci z muzea odcházejí. Právě tyto skutečnosti se významně promítají do návrhu inovativních doporučení prezentovaných v závěru empirické části. Výsledky výzkumu se snaží přinést inspirativní podněty, které by mohli muzejní pedagogové využít ke zkvalitnění své stávající muzejně-pedagogické praxe v kontextu spolupráce se školou.